

- 4) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 zmienionej dyrektywą 2011/83 należy interpretować w ten sposób, że warunek umowny dotyczący pozaodsetkowych kosztów kredytu, który określa ten koszt poniżej ustawowego pułapu i który przenosi na konsumenta koszty działalności gospodarczej kredytodawcy, może powodować znaczącą nierównowagę wynikających z umowy praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta, gdy obciąża konsumenta kosztami nieproporcjonalnymi w stosunku do świadczeń i do kwoty otrzymanego kredytu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.
Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 września 2020 r. – Komisja Europejska / Francisco Carreras Sequeros i in., Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-119/19 P i C-126/19 P) (¹)

[Odwołanie – Służba publiczna – Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej – Reforma z dnia 1 stycznia 2014 r. – Artykuł 6 załącznika X – Urzędnicy i członkowie personelu kontraktowego pełniący służbę w państwie trzecim – Nowe przepisy dotyczące przyznania dni corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego – Zarzut niezgodności z prawem – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 ust. 2 – Dyrektywa 2003/88/WE – Prawo podstawowe do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego]

(2020/C 378/09)

Język postępowania: francuski

Strony

(Sprawa C-119/19 P)

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr, G. Gattinara i L. Vernier, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin), Parlament Europejski (przedstawiciele: O. Caisou-Rousseau, J. Steele i E. Taneva, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

(Sprawa C-126/19 P)

Wnosząca odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin), Komisja Europejska (przedstawiciele: T.S. Bohr, G. Gattinara i L. Vernier, pełnomocnicy), Parlament Europejski (przedstawiciele: O. Caisou-Rousseau, J. Steele i E. Taneva, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 grudnia 2018 r., Carreras Sequeros i in./Komisja (T-518/16, EU:T:2018:873) zostaje uchylony.
- 2) Skarga złożona przez Francisca Carrerasa Sequerosa, Mariolę de las Heras Ojedę, Oliviera Maesa, Gabria Marinozziego, Giacoma Miserocchiego i Marca Thiemego Groena w sprawie T-518/16 zostaje oddalona.
- 3) Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi i Marc Thieme Groen, poza ich własnymi kosztami, pokrywają także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w ramach niniejszych odwołań i postępowania przed Sądem Unii Europejskiej, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

- 4) Komisja pokrywa własne koszty poniesione w ramach niniejszych odwołań.
- 5) Parlament Europejski pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze / Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Sprawa C-186/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 1 ust. 1 – Zakres stosowania – Sprawy cywilne i handlowe – Jurysdykcja – Jurysdykcja wyłączna – Artykuł 24 pkt 5 – Spory, których przedmiotem jest wykonanie orzeczeń – Oparty na immunitacie egzekucyjnym wniosek organizacji międzynarodowej zmierzający do uzyskania uchylecia zajęcia zabezpieczającego oraz wydania zakazu ponownego zajęcia zabezpieczającego]

(2020/C 378/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Supreme Site Services GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Strona przeciwna: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że wniosek w przedmiocie środka tymczasowego wniesiony do sądu państwa członkowskiego, w ramach którego organizacja międzynarodowa powołuje się na swój immunitet egzekucyjny w celu uzyskania zarówno uchylecia zajęcia zabezpieczającego dokonanego w innym państwie aniżeli państwo członkowskie siedziby orzekającego sądu, jak i zakazu ponownego dokonania zajęcia na tej samej podstawie faktycznej, wniesiony równoległe z postępowaniem co do istoty dotyczącym wiarygodności wynikłej z podnoszonego braku zapłaty za paliwo dostarczane dla potrzeb operacji związanej z utrzymaniem pokoju przeprowadzanej przez rzeczoną organizację, jest objęty zakresem pojęcia „spraw cywilnych i handlowych”, o ile jego wniesienie nie wpisuje się w ramy wykonywania prerogatyw władzy publicznej w rozumieniu prawa Unii, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 24 pkt 5 rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że rozpatrzenie wniosku w przedmiocie środka tymczasowego wniesionego do sądu państwa członkowskiego, w ramach którego organizacja międzynarodowa powołuje się na swój immunitet egzekucyjny w celu uzyskania zarówno uchylecia zajęcia zabezpieczającego dokonanego w innym państwie aniżeli państwo członkowskie siedziby orzekającego sądu, jak i zakazu ponownego dokonania zajęcia na tej samej podstawie faktycznej, nie należy do jurysdykcji wyłącznej sądów państwa członkowskiego, w którym dokonano zajęcia zabezpieczającego.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.